

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 72. Hujus edicti causa, atque occasio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

„rari nequit, læsionem quilibet ex ejus-
 „modi filiis a Parentum hæreditate ex-
 „cludatur, atque arceatur, quæ ex-
 „hæreditatio sequenti modo fiet &c.
 „postea Patribus, æque ac Matribus
 „conceditur, ut omnes donationes, quas
 „forte ante ejusmodi connubia Filiis suis
 „fecerunt, revocare valeant. „Tandem
 „additur, quod cuncta, quæ a præfa-
 „tis Filiis in ejusmodi matrimonii con-
 „tractu juxta Regni consuetudinem,
 „ac leges fuere promissa, nulla sint,
 „nullumque effectum fortiantur.,

§. LXXII.

Hujus edicti causa, atque occasio.

Porro causam, propter quam hoc e-
 dictum fuit conditum, percipiamus.
 Joannam Piennam ex illustri Haluinio-
 rum familia ortam, & honorariam Catha-
 rinæ Medicææ Reginæ puellam Francif-
 cus Montmorantius natu major Annæ
 Connestabilis Filius immodico amore de-
 peribat, atque eidem, quod illam in uxo-
 rem ducere velit, insciis Patre, ac Ma-
 tre pollicebatur, veritus, ne hi sese
 ejusmodi connubio opponerent, quam-
 vis sine præjudicio consentire potuissent,
 nisi proprii quæstus ratio eos præpedi-
 visset; quippe ipse Henricus II. Franciæ
 Rex totus in eo erat, ut Diana spuria
 ejusdem Regis Filia, ac Francisci Ca-
 stri

Sæcul. XVI.
 A.C. 1556.

*Le Labou-
 reur addit.
 aux mem.
 de Castell-
 nou tom. 2.
 p. 419.*

Sæcul. XVI
A.C. 1556.

ftri Ducis Vidua eidem Francisco Montmorantio nuberet: cum ergo Annas Connestabilis tam conspicui matrimonii spe, ac ambitione ultra modum excecatus esset, nequaquam permittere poterat, ut nuptiæ filio suo natu majori promissæ subsisterent: quapropter nil intentatum, inausumque reliquit, ut hæc sponsalia rescinderentur; cum ergo apud Henricum Regem gratia, & auctoritate plurimum valeret, eundem eo induxit, ut omnia, quæcunque excogitari possent, adhiberentur media, quibus data nuptiarum fides, quam Pienna opponere poterat, irrita declararetur. Haud invitus annuebat Rex, utpote qui suo clienti nihil denegare poterat, quapropter ipsummet Franciscum Montmorantium Romam ablegabat, ut ibidem hujus promissi dissolutionem sibi necessariam sollicitaret. Verum Franciscus expectatione sua magis difficilem experiebatur summum Pontificem, qui Dianæ nuptias cum suo Nepote Italo conciliaturus (*) crebris pro-
tationibus rem sæpius identidem ad
Cardi-

(*) Hanc repugnantiam rationem Continuator pro arbitrio suo excogitavit, ne Pontificis æquitatem, qua ex futili adeo ratione datam fidem rescindere renuit, deprædicare cogere-
tur.

Cardinalium Senatum remittebat, spe fretus, quod hac cunctatione Momorantium eo inducere posset, ut nuptias Piennæ promissas rursus ratas haberet, vel potius illas utpote jurejurando firmatas nequaquam dissolvi peteret. Denique Papa, cum rationem, quam obtenderet, haud amplius in promptu haberet, saltem rem diutius protrahere statuit, ac propterea conventum ex Cardinalibus, aliisque Prælati, ac Theologis, & Pontificii juris Doctoribus conflatum indixit, necnon Francisco Momorantio dedit fidem, ejus causam in hac Congregatione omnino decisum iri. Enimvero illa in favorem Momorantii habebatur, unde Papa tantopere ira commovebatur, ut Cardinales non sine indignatione discederent: Pontifex tamen, cui hæc decisio præter expectationem acciderat, horum judicio acquiescere renuit, & quamvis literæ, quibus Pienna suo juri cedebat, eidem exhiberentur, simulque cujusdam dispensationis ab eodem in pari eventu concessæ exemplar proferretur, Papa tamen datæ repullæ suæ constanter institit, quocirca Rex ad aliâ media recurrere cogebatur: Itaque edicto, cujus supra meminimus, promulgato, cuncta clandestina Matrimonia tanquam irrita declarabat, moxque Piennam in Parisiensi

Sæc. XVI.
A.C. 1556.

Hist. Eccles. Tom. XLII. Hh Mo-

Sæcul. XVI.
A. C. 1556.

Monasterio ad *Dei Filias* dicto includi iussit, ubi illa etiam sui juris cessionem facere coacta est: (*) propter hoc ergo edictum nuper relatum Pontificis oppositio flocci habebatur, ac insuperhabita ejus indignatione Franciscus Momorantius Henrici Franciæ Regis Filiam ex furtivo complexu conceptam sibi despondit, ac nuptias Mense Majo Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo Villariæ ad Cotiam celebravit. (**)

§. LXXIII.

(*) Quapropter teste Thuano lib. 13. mihi fol. 479. *hoc edictum a plerisque ambitiosum fuit vocatum.*

(**) An hoc facinus filialis erga Sedem Apostolicam obsequii tantopere jactati specimen redoleat, Christianus Lector dijudicabit: cum autem Continuator ad honestandam hanc actionem ex suo cerebro in Pontificis odium plura addiderit, rem ex Thuano Scriptore Pontificibus minime propenso percipere lubet. Momorantius inquit ille, *ut Rex eam legem conderet, privata ratione ad id inductus eadem auctor exstitit, quod vereretur, ne Franciscus major natu filius, quem nobilis puellæ Piennæ ex illustri Halviniorum familia amore ultra modum accensum sciebat, se inscio, aut minime consentiente illam uxorem duceret. Et antea*
qui-